

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **S. K.**, bývajúcej v M., zastúpenej JUDr. A. L., advokátkou vo S., proti odporcovi **Exekútorový úrad JUDr. J. F., súdny exekútor, P., o zaplataenie 1 404,07 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 10 C 95/2007, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 15. decembra 2011 sp. zn. 5 Co 11/2011, 5 Co 12/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporcu **o d m i e t a .**

Navrhovateľke nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné rozsudkom z 5. novembra 2010 č. k. 10 C 95/2007-129 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 1 404,07 € s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8,86 € (267 Sk) od 13.12.2004 do zaplataenia, zo sumy 90,39 € (2 723 Sk) od 13.1.2005 do zaplataenia, zo sumy 96,86 € (2 918 Sk) od 13.2.2005 do zaplataenia, so 6 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 120,63 € (3 634 Sk) od 13.3.2005 do zaplataenia, s 12,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 58,42 € (1 760 Sk) od 1.11.2003 do zaplataenia, s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 346,15 € (10 428 Sk) od 1.12.2004 do zaplataenia, so 6 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 71,57 € (2 156 Sk) od 30.3.2005 do zaplataenia a s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 610,97 € (18 406 Sk) od 1.4.2005 do zaplataenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Uznesením Okresného súdu Humenné z 12. novembra 2010 č. k. 10 C 95/2007-139 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo výške 589,72 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Prešove na odvolanie odporcu rozsudkom z 15. decembra 2011 sp. zn. 5 Co 11/2011, 5 Co 12/2011 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti

odporcu zaplatiť navrhovateľke 1 271,16 € s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8,86 € od 13.12.2004 do zaplattenia, zo sumy 90,39 € od 13.1.2005 do zaplattenia, zo sumy 96,86 € od 13.2.2005 do zaplattenia a so 6 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 120,63 € od 13.3.2005 do zaplattenia, s 8 % úrokom z omeškania zo sumy 271,66 € od 16.3.2004 do zaplattenia, so 6 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 71,57 € od 30.3.2005 do zaplattenia a s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 610,97 € od 1.4.2005 do zaplattenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti zmenil rozsudok a návrh zamietol. Potvrdil uznesenie č. k. 10 C 95/2007-137 zo dňa 12.11.2010. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania vo výške 242,26 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet advokátky JUDr. A. L..

Proti tomuto rozsudku a uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca, navrhol ich zrušiť v celosti a vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietal, že bol nedostatočne zistený skutkový stav a ako odporcovi mu bolo odňaté aktívne právo brániť sa okolnosťou, že v pôvodnom konaní nemohol použiť obranné prostriedky, ktoré mu bránili v dikcii § 32 Exekučného poriadku, skutočnosťou, že minister spravodlivosti tejto požiadavke vyhovel v čase, keď už tento fakt bol nepoužiteľný a to v kontexte všetkých troch káuz.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k dovolaniu odporcu navrhla ho zamietnuť ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý má právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu

prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom vo svojom výroku prípustnosť dovolania nevyslovil a v tejto veci nebolo dovolacím súdom vydané predchádzajúce rozhodnutie), je nepochybné, že prípustnosť dovolania odporcu z ustanovenia § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. vyvodiť nemožno.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale komplexne sa zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd existenciu väd takejto povahy však nezistil.

S prihliadnutím na obsah dovolania, ktoré odporca odôvodnil aj tým, že ako odporcovi mu bolo odňaté aktívne právo brániť sa okolnosťou, že v pôvodnom konaní nemohol použiť obranné prostriedky, ktoré mu bránili v dikcii § 32 Exekučného poriadku, dovolací súd sa zameril na otázku, či postupom odvolacieho a prvostupňového súdu nebola odporcovi odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Dovolací súd k vyššie uvedenému uvádza, že odňatie možnosti pred súdom konať ide v prípade takého procesne nesprávneho postupu súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných oprávnení priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom zabezpečenia ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Dovolací súd takýto nesprávny postup oboch stupňov súdov nezistil a preto vyššie uvedenú námietku dovolateľa považoval za neopodstatnenú.

Dovolateľ namietal aj existenciu tzv. inej procesnej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolací súd udáva, že procesná vada tejto povahy je síce relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.), prípustnosť dovolania ale nezakladá. Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vybrané, je vždy vecou súdu (§ 120 ods. 1 O.s.p.), a nie účastníkov konania (viď takisto uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 99/2011, 2 Cdo 241/2012, 4 Cdo 125/2012, 5 Cdo 251/2012, 6 Cdo 36/2011 a 7 Cdo 34/2011). V tomto smere je preto námietka dovolateľa nedôvodná.

Dovolateľom namietané, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tiež, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm.b/, c/ O.s.p.) sú síce prípustnými dovolacími dôvodmi, samotné ale prípustnosť dovolania nezakladajú. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému prieskumu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 a § 239 O.s.p. a dovolacím súdom neboli zistené ani vady konania v zmysle § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu v súlade s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnej navrhovateľke vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal navrhovateľke náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. októbra 2014

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová